

eneste lille Bemærkning at gøre, forinden jeg gaar over til at omtale de særlige Vædringsforslag. Som sagt, denne Politil er nu gaaet over til at tage en noget anden Form, idet man vil have Landstinget til at gøre Arbejdet for sig, selv vil man være fri, idet man sender det bort i saa løse Former, som det her ster. Hvordan er nu dette lille Mindretal, hvortil jeg hører, stillet over for denne Situation? Vi ere naturligvis stillede saaledes, at det store Flertal, som blev stabt i sidste Foraar, angiver Formen for Arbejdet her i Salen. Det ere vi nødte til at finde os i. De ere de ledende, de sige: saadan og saaledes skal det være, og vi kunne jo nok tale med om det, det tillader Forretningsordenen herinde, vi kunne stille Vædringsforslag, men Formerne for Arbejdet kunne vi ikke blande os i. Derfor jagde vi ved første Behandling ikke noget om, at vi vilde have Udvalg nedsat, skønt vi nok kunde mene, at Sagen jandelig trængte haardt til at blive drøftet i Udvalg; da hele det store Flertal her ikke ønskede det, tav vi dertil. Derfor skulle vi heller ikke paa dette Standpunkt foreslaa noget saadant, hvad Forretningsordenen meget godt kunde tillade, men finde os i at lade det hele gaa blot med, at vi stille nogle Vædringer, som vi finde høist nødvendige. Vi have kun taget det allernødvendigste, idet vi forbeholde os senere at stille Forslag, naar vi se Lovforslaget igen. Det er jo en Forudsætning fra alle Sider, at det vil komme igen til os i en smuk Skikkelse. Det er muligt, at vi ikke synes om denne Skikkelse.

Nu kommer jeg til at omtale de Vædringsforslag, som mange Medlemmer forinden mig og i Forening med mig have stillet. Seg skal da allerførst omtale det Forslag, der er stillet til § 3, og som gaar ud paa at begrænse. Tanken er den at begrænse Arbejdet saaledes, at der udføres en vis Del af Arbejdet Aar efter Aar, og det foreslaa vi gjort derved, at man nævner en vis Sum, som af Statskassen aarlig maa udbetales til dette Arbejde, og saa ved man, at der fra privat Side udbetales lige saa meget. Vi have foreslaaet, at der skulde udbetales 1,500,000 Kr. af Statskassen, og naar saa den samme Sum betales fra Kommunernes Side, bliver der 3 Mill. Kr., for hvilke der kan udføres saadanne offentlige Arbejder hvert Aar; efter Forslaget skal det hvert Aar bestemmes paa Finansloven. Seg tror ikke, man staar sig ret vel ved at gaa meget ud over denne Sum. Muligen komme vi til at gaa lidt ud over den, men som jeg tidligere har sagt, vi have ogsaa andre Banearbejder her i

Landet, som mulig kunne komme frem. Tænk vi os nu aarlig Arbejde udført for en Sum af 3 Mill., saa vil det temmelig sikkert tage en Arbejdskraft af mindst 4—5,000 Arbejdere, som i det væsentlige Landbruget maa aflevere. Og det er de kraftigste Arbejdere, der gaa til offentlige Arbejder, der fordres kraftige og dygtige Arbejdere, og de mindre dygtige kunne ikke saa Blads. Landbruget maa med den Sum, vi have foreslaaet aflevere hvert Aar ca. 5,000 Arbejdere, og paa hvilken Tid af Aaret er det? Det er naturligvis den Tid af Aaret, som er den travleste for Landbruget, nemlig fra Foraar til Efteraar, navnlig i Tiden fra St. Hansdag til Mikselsdag. Det er i alt Fald den travleste Tid for Landbruget, og i den Tid staa Landbrugets Arbejder jo aldeles ikke stille. Forslagsstillerne tro ikke, at Landbruget i Virkeligheden kan undvære flere Arbejdere end det Tal, jeg her har nævnt, og et mindre Tal kommer man sikkert ikke til ved at gaa til den Sum, vi have foreslaaet. Beregningen skal jeg ikke opholde mig ved, jeg skal slet ikke nævne den, fordi den er let at gøre. Ethvert Medlem kan gøre Beregningen, som vil vise, at det er rigtigt, hvad jeg har nævnt. Det er altsaa for at begrænse Arbejdet til visse Aar, vi have stillet Forslaget, men det er ogsaa for at saa Pengebeløbet til at falde nogenlunde lige paa hvert Aar. Det kan ikke være Meningen pludselig at give alle disse Penge ud paa et Bræt, thi det vilde virke ganske forstyrrende paa Finanserne. Ogsaa derfor have vi stillet vort Forslag. Om dette Forslag udtalte sig før den ærede Ordfører for Forslagsstillerne — ligesom ogsaa den højtærede Minister udtalte sig om vort Forslag. At de to ærede Herrer ikke anbefale Forslaget, forunderer mig ikke, men alligevel jagde baade den højtærede Minister og den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at Tanken i det var utvivlsomt rigtig; Tanken var utvivlsomt rigtig sagde den højtærede Minister, men han kunde ikke tilraade at vedtage Forslaget, da man siden vilde komme til at gøre det om. Ja, det er muligt, at det skal gøres om her oven til. Der lader det til, det hele skal gøres om. Men naar man i denne Sal staar op og erklærer om et Vædringsforslag, at Tanken deri er utvivlsomt rigtig, saa pleje ærede Medlemmer at stemme for det. Muligheden af at saa det gjort om her er slet ikke udelukket, navnlig naar det er ved 2den Behandling, Forslaget stilles. Den ærede Ordfører sagde, at der var en Mærkelighed ved dette Forslag, som